

form for midlertidig prislov. Med den målsætning, at der skal være tale om en mere permanent lov, bør § 6's anvendelse knyttes til bestemte kriterier og ikke overlades til Monopoltilsynets frie skøn.

Som bestemmelsen fremtræder, og under henvisning til § 8's formulering, må det formentlig antages, at lovgivningsmagten stiller Monopoltilsynet frit med hensyn til anvendelse af § 6 i almindelighed, men at der her ud over pålægges Monopoltilsynet forpligtelser i henhold til § 8.

Industrirådet finder det ganske afgørende, at § 6's anvendelse knyttes til et kriterium, hvorefter anvendelsen forudsætter et område, hvor konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom. Dette kriterium er både nødvendigt og tilstrækkeligt, og § 8's henvisning til urimelige priser og definitionen heraf er ikke alene i sig selv urimelig, men umulig at praktisere for såvel Monopoltilsynet som erhvervslivet. Hertil kommer, at det er i strid med almindelige retsgrundsætninger at foreskrive en pligt for nogen, der efter den pågældende lovbestemmelse selv skal udøve et ret frit skøn over, om det pågældende forhold gør pligten aktuel.

På baggrund af den restriktive praksis, Monopoltilsynet har gennemført gennem mange år, må industrien nære betænkelighed ved, at der også på det almindelige prislovsområde gives Monopoltilsynet bemyndigelse til at begrænse selve avancen i henhold til stk. 1, jfr. stk. 3.

Lovforslaget indeholder i § 6, stk. 1 og stk. 2, to klart adskilte beføjelser for Monopoltilsynet til henholdsvis at foretage stoplignende tidsbegrænsede indgreb og at opbygge kalkulationsregler fra grunden af mere varig karakter. Det er derfor urimeligt, når det i bemærkningerne til stk. 2 på side 6, spalte 2 øverst, forudsættes, at også de mere permanente foranstaltninger i henhold til stk. 2 kan gå ud på fastlåsning af de på en bestemt dato gældende priser med nærmere angivne omkostningsstigninger.

Når Monopoltilsynet skal kunne vælge mellem tidsbegrænsede og mere permanente foranstaltninger, er det indlysende, at disse ikke må kunne overlape hinanden.

Monopoltilsynets administration af „den gamle § 6“ har givet anledning til alvorlig utilfredshed hos de berørte erhvervs virksomheder, idet man i modsætning til andre

myndigheder fra Monopoltilsynets side konsekvent har nægtet at modtage oplysninger i form af erklæringer fra statsautoriserede revisorer. I håb om, at der i det nye Folketing vil være en forståelse for at undgå resourcespildende unødvendige omkostninger for erhvervslivet, henstilles det, at Udvalget i sin betænkning understreger Monopoltilsynets naturlige forpligtelser i henseende til en sådan mere fleksibel administration.

ad § 7.

Det er en naturlig følge af systemet i lovforslaget, at det ikke indeholder dispensationsbestemmelser. I tilknytning til tidligere givne dispensationer fra den gældende lov om priser og avancer og monopolloven er det spørgsmål trods alt blevet fremdraget, om lovforslaget giver Monopoltilsynet mulighed for at anerkende særlige prisordninger (normalt som langtidsordninger), puljeordninger m. v.

Efter Industrirådets opfattelse kan der næppe være tvivl om, at denne mulighed fortsat er til stede, ligesom vi forudsætter, at en generel dispensation fra monopolloven og den gældende prislov som den, der er meddelt Seanglas, forbliver i kraft. For den gode ordens skyld bedes denne opfattelse bekræftet i Udvalgets betænkning.

Udtrykket „effektive virksomheder“ og „unormal lav kapacitetsudnyttelse“ har altid været uheldige kriterier for bedømmelsen af omkostningsdækning m. v. Meget få kan give et objektivt rigtigt svar på en urimelig kapacitetsudnyttelse, og den må nødvendigvis variere efter forholdene, beroende på udviklingen i afsætningsmønsteret, ét eller flerholdsdrift, sæsonsvingninger, miljø og meget andet. Disse begreber burde derfor udgå af bestemmelsen i § 7.

Selv om Industrirådet fortsat er af den principielle opfattelse, at genanskaffelsesprincippet bør være gældende, hvis kalkulationsregler skal anvendes, vil vi ikke i dag insistere på, at den hidtidige praksis, hvor efter kostprisprincippet har domineret, bliver udgangspunktet. Det må imidlertid være en klar forudsætning herfor, at genanskaffelsesprincippet kan anvendes, når råstoffer, hjælpestoffer, smøremidler, emballage, fyringsolie, benzin m. v. bliver udsat for kraftige prissvingninger — i hvert fald så længe disse svingninger fortsætter. Dette vil